

ทัศนคติและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น จังหวัดอุบลราชธานี

Attitude and Sexual Risk Behavior of Teenagers, Ubon Ratchathani Province

สาลิณี แฉวหल्ली^{1*}, ปริญญา ผกานนท์¹

¹ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี 261 ถนน เลียงเมือง ตำบลแจระแม

อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี รหัสไปรษณีย์ 34000

*ผู้ติดต่อ: E-mail Salinee_rtu@yahoo.com, เบอร์โทรศัพท์ 045-319900

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงสำรวจครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น ในจังหวัดอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคือนักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น (ม.1 – ม.3) ภาคการศึกษาต้นปีการศึกษา 2558 อายุ 13-15 ปี จำนวน 399 คน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น มีค่าเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้วิธีการของ Cronbach Alpha Coefficient มีความเชื่อมั่นด้านทัศนคติ เท่ากับ 0.72 และด้านการพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเท่ากับ 0.71 ใช้สถิติเชิงพรรณนาในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยว่าเพศหญิงควรจะรักษาพรหมจรรย์จนกว่าจะถึงวันแต่งงาน (ร้อยละ 61.2) และพบว่า ร้อยละ 48.5 เห็นด้วยกับการคุมกำเนิดวิธีใดมีส่วนกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางเพศได้ ด้านพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศพบว่า ส่วนใหญ่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ทั้งกับเพื่อนต่างเพศและเพศเดียวกัน (ร้อยละ 95.5) ไม่เคยใช้คอมพิวเตอร์เข้าเว็บไปกับเพื่อนต่างเพศ (ร้อยละ 93.7) ไม่เคยดูหนัง/หนังสือ/วิดีโอไปกับเพื่อนต่างเพศ (ร้อยละ 92.5) ไม่เคยมีพฤติกรรมไปเที่ยวสถานเริงรมย์กับเพื่อนต่างเพศ (ร้อยละ 90.2) ไม่เคยสูบบุหรี่, ไม่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 91.5 และ 75.6 ตามลำดับ

คำหลัก: ทัศนคติ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ วัยรุ่น

Abstract

The purpose of this study was survey research aimed to study the attitude and sexual risk behavior of teenagers, Ubon Ratchathani Province. The sample in this study were 399 student. They were 13 to 15 years of age and attending secondary school at the end of the first semester, 2016

in in Aumpher Meung, Ubon Ratchathani and allowed by simple randomly selection. Tools used in this research was a questionnaire. The consumers were created. For the reliability by means of the Cronbach Method reliability was 0.72 promoting attitude and 0.71 for sexual risk behavior of teenagers. The data were analyzed using descriptive statistic. The results of attitude dimension show that most samples disagree that women should maintain virginity until marriage with the percentage of 61.2 whereas 48.5% of the samples agree that exposure to media can stimulate sexual feelings as. For sexual risk behaviors dimension, the results showed that most samples have never had sexual intercourse including heterosexual and homosexual with the percentage of 95.5. The samples have never accessed sexual media website with the percentage of 93.7 and never seen the movie/books/videos sex scenes with heterosexual friends with the percentage of 92.5. The samples have never gone to places of amusement with heterosexual friends with the percentage of 90.2. In addition, the results also showed that the samples have never smoked and never drank alcohol with the percentage of 91.5 and 75.6 respectively.

Keywords: Attitudes, sexual risk behaviors, teenagers

1. บทนำ

สังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงไปจากอดีตเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี วัฒนาการใหม่ๆ รวมไปถึงการเข้าถึงสื่อต่างๆที่ทำได้ง่าย ทำให้มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เป็นไปอย่างรวดเร็วซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความคิด ค่านิยม วิธีการดำเนินชีวิตและพฤติกรรม การแสดงออก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มเด็กไปจนถึงวัยรุ่น เนื่องจากเป็นวัยที่อยากรู้ อยากรอง สิ่งใหม่ๆ มักจะมีความคิดเป็นของตนเอง [1] และต้องการเป็นที่ยอมรับของเพื่อน ชอบทดลองหา ประสบการณ์ใหม่ๆ โดยเฉพาะเรื่องเพศ ซึ่งเป็นผลมาจากพัฒนาการตามวัยและฮอร์โมนเพศที่เพิ่มขึ้น [2] จึงทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ เช่น การเลียนแบบผู้มีชื่อเสียง การทำตามเพื่อน การมั่วสุม ทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาอื่นๆตามมา [3] โดยเฉพาะปัญหาเรื่อง เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรที่มีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้นทุกปี ก่อให้เกิดผลกระทบต่อครอบครัวสังคมและ ประเทศชาติ [4]

ปัจจุบันพบว่าวัยรุ่นไทยมีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้นทั้งเพศหญิงและเพศชาย จากรายงานของสำนัก ระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข ปี 2552 พบว่ากลุ่มนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เคยมีเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้นจาก ร้อยละ 3.6 เป็นร้อยละ 5.3 ในขณะที่ในกลุ่มนักเรียนหญิงเพิ่มขึ้น จากร้อยละ 1.1 เป็น ร้อยละ 5.1 และเริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกทั้งของเพศชายและเพศหญิงเมื่ออายุ เฉลี่ยประมาณ 12.2 และ 12.3 ปี ตามลำดับ [5] และมีแนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้นและอายุที่มี

เพศสัมพันธ์ครั้งแรกน้อยลง แสดงให้เห็นว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นช่วงวัยที่เริ่มเสี่ยงต่อปัญหาทางเพศ ซึ่งสาเหตุมาจากการได้รับสิ่งยั่วยุจากสภาพแวดล้อม เช่น การแต่งตัว การเลียนแบบ การใช้สื่ออินเทอร์เน็ต เกมออนไลน์ ภาพยนตร์ นิตยสารที่ยั่วยุทางเพศ ทำให้เกิดแรงกระตุ้นอยากมีเพศสัมพันธ์ และทัศนคติของวัยรุ่น ที่มีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางของวัฒนธรรมตะวันตก [6] เช่น ขาดการรักรักนวลสงวนตัว การปล่อยเนื้อปล่อยตัว มีเพศสัมพันธ์กันง่ายเมื่อมีความพอใจ วัยรุ่นหญิงชายมีประสบการณ์ทางเพศเร็ว มีการแลกเปลี่ยนคู่นอน [6,7] และการอยู่ร่วมกันในวัยเรียนมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ก่อให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ที่ขาดความรับผิดชอบ ส่งผลกระทบต่อตนเองและครอบครัว เช่น การเรียนตกต่ำ การทำลายชื่อเสียงและเกียรติยศ ความมีคุณค่าในตัวเองลดลงและอาจทำให้เกิดหวังจากความรักและตัดสินใจทำร้ายตัวเอง รวมไปถึงการฆ่าตัวตาย เป็นต้น นอกจากนี้ปัญหาการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ยังส่งผลต่อสุขภาพมารดาวัยรุ่น ด้านเศรษฐกิจและสังคมและอาจนำไปสู่การทำแท้งซึ่งอาจเสี่ยงจากภาวะแทรกซ้อนที่ตามมา เช่น การติดเชื้อ การตกเลือดและอาจเกิดภาวะช็อกถึงขั้นเสียชีวิตได้ นอกจากนี้ยังพบปัญหาของการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ เช่น โรคเอดส์ ร่วมด้วย เป็นต้น [8]

อย่างไรก็ตาม ปัญหาแม่วัยรุ่นตั้งครรภ์และคลอดบุตร มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในปี 2552 พบว่าอัตราการคลอดบุตรของมารดาที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี สูงเกินเกณฑ์เฝ้าระวัง ในเกือบทุกภูมิภาค โดยเฉพาะในภาคเหนือ ภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีอัตราสูงถึงร้อยละ 15 ซึ่งสอดคล้องกับจากข้อมูลการจดทะเบียนเกิดของสำนักบริหารงานทะเบียน กรมการปกครอง ปี 2552 พบว่าสถานการณ์มารดาวัยรุ่นมีจำนวนร้อยละ 13.55 ปี 2553 เพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ 13.76 และข้อมูลปี 2554 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 14.32 ซึ่งวัยรุ่นที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปีตั้งครรภ์และกลายเป็นแม่วัยเยาว์สูงขึ้นด้วย นอกจากนี้ยังพบว่าวัยรุ่นมีแนวโน้มการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้นจาก 23.4 ต่อแสนประชากร เป็น 34.8 ต่อแสนประชากร ยังพบอัตราการติดเชื้อ เอช ไอ วี รายใหม่ของประเทศไทยพบมากที่สุดในกลุ่มเยาวชน โดยกลุ่มอายุต่ำสุดที่ติดเชื้ออยู่ระหว่าง 10-14 ปี ร้อยละ 11.1 ของผู้ป่วยเอดส์ ร้อยละ 31.7 ของผู้ป่วยกามโรคและพบว่าร้อยละ 30 ของผู้หญิงที่ทำแท้งอยู่ในช่วงวัยรุ่นอายุน้อยกว่า 20 ปี โดยผู้ติดเชื้อกว่าร้อยละ 80 ในประเทศไทยได้รับเชื้อจากการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกัน ดังรายงานสถานการณ์โรคติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นไทย ในปี พ.ศ. 2553 ของกรมควบคุมโรค พบว่า วัยรุ่นไทยมีการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้นถึง 3 เท่าตัวจากเดิมแต่ละจังหวัดติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์เฉลี่ย อยู่ที่ระดับ 1,000 คนต่อเดือน แต่ปัจจุบันการติดเชื้อเพิ่มขึ้นถึง 4,000 คน โดยโรคที่พบสูงสุด คือ หนองใน และแผลริมอ่อน ตามมาด้วย หูดหงอนไก่ ซิฟิลิส และโรคเอดส์ [9]

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่ากลุ่มวัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเพิ่มมากขึ้น ก่อให้เกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์อันไม่พึงประสงค์ การทำแท้งเถื่อน และการทอดทิ้งเด็ก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการขาดความรู้ ทัศนคติ เกี่ยวกับเรื่องเพศ จึงอาจทำให้วัยรุ่นเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ได้ก่อนวัยอันควร ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

โดยเลือกศึกษาในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งเป็นกลุ่มวัยที่กำลังเรียนรู้ในเรื่องเพศเพื่อทราบปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเยาวชนและใช้เป็นข้อมูลในการป้องกันและช่วยเหลือแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม

2. วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของวัยรุ่นที่ศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นที่ศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

3. ขอบเขตการวิจัย

3.1 ขอบเขตประชากร ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ที่เรียนในปีการศึกษา 2558 ในโรงเรียนแห่งหนึ่งของจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 585 คน

3.3 ขอบเขตด้านเวลา ทำการศึกษาระหว่างเดือน พฤษภาคม – มิถุนายน พ.ศ. 2559

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

4.1 ทัศนคติเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของวัยรุ่น หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็น ความเชื่อของนักเรียนมัธยมศึกษา ที่เป็นผลจากประสบการณ์การเรียนรู้ ที่เกี่ยวข้องกบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศหรือการกระทำที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์

4.2 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น หมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ และการตั้งครรรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ ได้แก่ การอยู่ตามลำพังกับคูรักหรือเพื่อนต่างเพศ การแสดงความรักกับคูรักหรือเพื่อนต่างเพศ การไปเที่ยวสถานเริงรมย์ การไปเที่ยวค้างคืนกับคูรักหรือเพื่อนต่างเพศ การดื่มแอลกอฮอล์หรือใช้สารเสพติด การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การไม่ใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์

5. วิธีดำเนินการวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาแบบภาคตัดขวาง (Cross-sectional research) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในปีการศึกษา 2558 ในโรงเรียนแห่งหนึ่งของจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 585 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของยามาเน่ ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 และค่าความคลาดเคลื่อน (e) 0.05 ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 399 ตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ Simple random sampling เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ถูกพัฒนาโดย

ผู้วิจัย จากนั้นได้นำแบบสอบถามไปตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงของเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน และได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและนำไปทดลองใช้ตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) รวมทั้งตรวจสอบความเหมาะสมในการเรียงลำดับข้อคำถามและความตรงของภาษาพร้อมทั้งเติมและปรับปรุงข้อคำถามและรายละเอียดของเหตุผลต่างๆในข้อเลือกตามเหตุผลอื่นๆ ที่กลุ่มตัวอย่างเสนอแนะ ผลการทดสอบความเชื่อมั่นครั้งนี้ ด้านทัศนคติเท่ากับ 0.72 และด้านการพฤติกรรมความเสี่ยงทางเพศ เท่ากับ 0.71 ซึ่งแบบสอบถามประกอบด้วย 3 ส่วนคือ ข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ที่พักอาศัย ในปัจจุบัน แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติเรื่องเพศเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 15 ข้อและแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น ซึ่งมีลักษณะการหามาตราส่วนเป็น 2 ระดับคือเคยและไม่เคย จำนวน 8 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ ค่าร้อยละ

การวิจัยนี้ผ่านการอนุมัติจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์มหาวิทยาลัยราชธานี และได้รับการยินยอมจากโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างให้เข้าไปทำการเก็บแบบสอบถามในโรงเรียน ผู้ร่วมการวิจัยและผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างทุกคนได้ลงนามในเอกสารยินยอมเข้าร่วมการวิจัยก่อนเริ่มต้นทำการเก็บรวบรวมข้อมูล

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ ความถี่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทัศนคติพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

7. ผลการวิจัย

7.1 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 59.5 มีอายุระหว่าง 12-16 ปี ร้อยละ 33.7 โดย มีอายุเฉลี่ย 14 ปี ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ร้อยละ 37.4 รองลงมาคือระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ร้อยละ 34.7 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 27.9 พักอยู่กับบิดามารดามากที่สุด ร้อยละ 89.4

7.2 ทัศนคติเกี่ยวกับค่านิยมในเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยว่าเพศหญิงควรจะรักษาพรหมจรรย์จนกว่าจะถึงวันแต่งงาน (ร้อยละ 61.2) และพบว่า ร้อยละ 48.5 เห็นด้วยกับการดูมิวสิควิดีโอที่มีท่าเต้นประกอบเพลงโดยมีการถ่ายโยกย้ายอวัยวะของร่างกายแบบปัจจุบันทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศได้ ส่วนทัศนคติด้านอื่นๆที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยรองลงมา คือผู้ที่มีสิ่วเต็ม

ใบหน้าแสดงว่าหมกมุ่นเรื่องเพศมากเกินไป (ร้อยละ 52.9) การที่บุคคลผู้หนึ่งพูดจาดีแต่งกายสะอาดเรียบร้อย ก็ไว้วางใจได้แล้ว(ร้อยละ 47.9) และการจับมือถือแขนกับเพศตรงข้ามถือว่าเป็นเรื่องธรรมดา (ร้อยละ 46.1)

7.3 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ทั้งต่างเพศและเพศเดียวกัน (ร้อยละ 95.5) ไม่เคยใช้คอมพิวเตอร์เข้าเว็บไปกับเพื่อนต่างเพศ (ร้อยละ 93.7) ไม่เคยดูหนัง/หนังสือ/วิดีโอไปกับเพื่อนต่างเพศ (ร้อยละ 92.5) ไม่เคยไปเที่ยวสถานบันเทิงกับเพื่อนต่างเพศ (ร้อยละ 90.2) ไม่เคยสูบบุหรี่, ไม่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 91.5 และ 75.6 ตามลำดับ

8. สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่ง จังหวัดอุบลราชธานี ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ย 14 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และอาศัยอยู่กับบิดามารดามากที่สุด ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ทัศนคติเกี่ยวกับค่านิยมในเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าส่วนใหญ่ ไม่เห็นด้วยว่าเพศหญิงควรจะรักษาพรหมจรรย์จนกว่าจะถึงวันแต่งงาน ซึ่งใกล้เคียงกับผลการศึกษาของชลดา ศรเดช [10] ที่ได้ศึกษาการเห็นค่าพรหมจรรย์ของวัยรุ่นหญิงพบว่าคุณค่าของความเป็นหญิงและพรหมจรรย์ในสายตาของวัยรุ่นหญิงที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมโดยปัจจุบันมองว่าการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นระหว่างหญิงชายเป็นเรื่องปกติธรรมดา โดยไม่คำนึงถึงปัญหาต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นตามมา เช่น โรคที่เกิดจากเพศสัมพันธ์ ปัญหาการตั้งครรภ์ และปัญหาการทำแท้ง นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มที่วัยรุ่นจะมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงานกันมากขึ้น และเมื่อศึกษาจากเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทางด้านพรหมจรรย์นั้น พบว่าชายและหญิงมีเจตคติต่อการรักษาพรหมจรรย์แตกต่างกันและแนวโน้มความคิดเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานหรือการไม่รักษาความบริสุทธิ์จนถึงวันแต่งงานมีน้อยลงไป หากบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้รับการปลูกฝังค่านิยมที่ดีเกี่ยวกับการรักษาพรหมจรรย์ มีผลทำให้บุคคลนั้นๆ มีเจตคติที่ดีต่อการรักษาพรหมจรรย์มากขึ้น ส่วนทัศนคติส่วนใหญ่ยังเห็นด้วยกับการดูมิวสิควิดีโอที่มีท่าเต้นประกอบเพลงโดยมีการส่ายโยกย้ายอวัยวะของร่างกายแบบปัจจุบันทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจารุวรรณและทวีศักดิ์ [11] พบว่าการเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การดูสื่อปลุกเร้าอารมณ์ กระตุ้นความรู้สึกทางเพศทั้งวีซีดี สื่อจากเว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ต สื่อต่างๆ เหล่านี้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ การศึกษาครั้งนี้พบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มตัวอย่างค่อนข้างน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างสามารถจัดการกับอารมณ์ทางเพศได้โดยการแปรเปลี่ยนพลังงานทางเพศให้อยู่ในรูปของกิจกรรมที่สร้างสรรค์ด้วยวิธีการระบายอารมณ์ทางเพศในรูปแบบต่างๆ เช่น พยายามหมั่นศึกษาเล่าเรียน การเข้าร่วมเป็นสมาชิกของชมรมต่างๆ การใช้เวลาว่างในการออกกำลังกายด้วยการเล่นกีฬาต่างๆ มีความสนใจในเรื่องศิลปะและดนตรี มีเวลาในการพักผ่อนและนันทนาการ

บ้างตามสมควร ช่วยกิจกรรมในครอบครัว หากิจกรรมอื่นๆ ที่สนใจทำเช่น การวาดภาพ การเลี้ยงสัตว์ ปลูกต้นไม้ เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตามควรได้มีการปลูกฝังความคิดและแนวการปฏิบัติที่เหมาะสมให้กับวัยรุ่นเพื่อหล่อหลอม ปลูกฝังเจตคติด้านคุณค่าพรหมจรรย์ จะช่วยให้พวกเขาเห็นคุณค่าศักดิ์ศรีทั้งของตนเองและผู้อื่น ช่วยให้เขาสามารถเลือกสิ่งที่ดีที่สุดให้กับตนเอง ด้วยการรู้จักยับยั้งชั่งใจต่อสิ่งยั่วยั่วทั้งหลาย ด้วยวัยที่เริ่มต้นการเปลี่ยนแปลงเพื่อเตรียมตัวเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นเต็มตัว เพื่อให้สามารถแสดงออกถึงความรู้สึกทางเพศได้อย่างถูกที่ถูกเวลา เหมาะสมกับสถานที่และโอกาสตามวัยของตนเอง การดื่มสุราก็เช่นเดียวกันจะเห็นได้จากการศึกษาของพรรณพิไล ศรีอาภรณ์ และธาวีวรรณ ไชยบุญเรือง [12] ที่พบว่า การดื่มสุราและของมีเมา เป็นปัจจัยกระตุ้นความรู้สึกทางเพศได้มากที่สุด ถือเป็นค่านิยมที่มีความเสี่ยงอย่างมาก บางคนดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์หรือใช้สารเสพติดทำให้ขาดสติยังคิดไม่สามารถควบคุมตนเองได้ และสอดคล้องกับการศึกษาของณมน ธนินธญากร [13] พบว่าการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจากนักเรียนที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในระดับสูงจะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ เนื่องจากการดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ขาดสติความยับยั้งคิดและกระตุ้นให้อยากมีเพศสัมพันธ์และมีโอกาสสูงมากที่จะไม่ป้องกันตัวเอง ดังนั้นจากการวิจัยของภานุพงศ์ นาคจู [14] ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการป้องกันการดื่มสุราของ โดยผู้ปกครองควรป้องกันการดื่มนี้โดยอาจชี้ให้เห็นผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อสุขภาพและจิตใจ และทางภาครัฐควรมีกฎหมายและมาตรการเพื่อควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นเพื่อป้องกันการเข้าถึงแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น

9. ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้

ควรสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้และ ทักษะคิดขั้นดีในเรื่องเพศเพื่อให้วัยรุ่นได้เห็นถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น

10. เอกสารอ้างอิง

- [1] รุจา ภูโพลย์ (2547). การสร้างเสริมสุขภาพวัยรุ่นแบบมีส่วนร่วม. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ห.จ.ก. โนเบิล.
- [2] พรรณี ช. เจนจิต (2528). จิตวิทยาการเรียนการสอน [จิตวิทยาการศึกษาสำหรับครูในชั้นเรียน]. กรุงเทพฯ: อมรินทร์การพิมพ์.
- [3] นภาพรณ ะหวานนท์ (2539). ปัญหาทางเพศของวัยรุ่นและการทำแท้งในเครือข่ายผู้หญิงกับสุขภาพ. กรุงเทพฯ: เจนเดอร์เพลส. หน้า 77 -107.
- [4] เพ็ญพรรณ อภิวานนท์ (2546). พฤติกรรมทางเพศ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ.

- [5] สำนักกระบวนวิชา ครอบคลุมโรค กระทรวงสาธารณสุข (2552). การเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อ เอชไอวีประเทศไทย นนทบุรี: สำนักงานกระบวนวิชา. ครอบคลุมโรค.
- [6] พรรณน้อย ทีปรัชพันธ์ (2541). ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะติดต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นที่กำลังศึกษาในสถานศึกษาระดับมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในประเทศไทย. ภาคนิพนธ์ ปริญญาโท, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- [7] เพ็ญพรรณ อภิวานนท์ (2546). พฤติกรรมทางเพศ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ.
- [8] องค์การแพช มูลนิธิสร้างความเข้าใจเรื่องสุขภาพผู้หญิง และสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการ (2551). รายงานการศึกษาสถานการณ์การตั้งครรภ์ไม่พร้อมและการเข้าถึงบริการที่เหมาะสมใน จังหวัดสมุทรปราการ. กรุงเทพฯ: Health Counterparts Consulting.
- [9] ศูนย์ข้อมูลทางกระบวนวิชา สำนักกระบวนวิชา ครอบคลุมโรค (2553). สถานการณ์ผู้ป่วยเอดส์ ณ วันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2550. สำนักกระบวนวิชา ครอบคลุมโรค.
- [10] ชลลดา ศรีเดช. (2550). การเห็นคุณค่าพรหมจารีของวัยรุ่นหญิง. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [11] จารุวรรณ ศรีเวียงยา, ผศ.ดร.ทวีศักดิ์ กลีผล. (2555) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางกะปิ กรุงเทพมหานคร. การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัย ระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 6. ประเทศไทย
- [12] พรรณพิไล ศรีอาภรณ์, อารีวรรณ ไชยบุญเรือง (2553). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ของผู้ใช้แรงงานสตรีในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. พยาบาลสาร, 36(2), หน้า 47-62.
- [13] ณมน ธนินธญากร (2552). พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตเทศบาลนครขอนแก่น จังหวัด ขอนแก่น .วิทยานิพนธ์ปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาลังคม มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- [14] ภาณุพงศ์ นาคจู (2555). พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. รายงานการวิจัย เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.